

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – jeżeli przepisy dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni odnoszące się do europejskiej karty broni palnej⁽¹⁾ (EFP) dotyczą jedynie swobodnego przepływu towarów – mogą one mimo wszystko mieć zastosowanie do Gibraltaru na tej podstawie, że nie wiążą się one ani z handlem ani z transakcjami handlowymi i nie są zatem objęte zakresem odstępstw przyznanym Gibraltarowi na mocy aktu dotyczącego przystąpienia z 1972 r.?
- 2) Czy przepisy wspomnianej dyrektywy odnoszące się do EFP, co się tyczy myśliwych i strzelców sportowych, stosuje się do Gibraltaru na tej podstawie, że dotyczą one swobodnego przepływu usług?
- 3) Czy przepisy dyrektywy odnoszące się do EFP, co się tyczy myśliwych i strzelców sportowych, są nieważne na tej podstawie, że dotyczą one swobodnego przepływu osób, a więc zostały przyjęte w oparciu o niewłaściwą podstawę prawną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 51.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 marca 2016 r. w sprawie T-439/15, Amrita i in./Komisja, wniesione w dniu 17 maja 2016 r. przez Società cooperativa Amrita arl i in.

(Sprawa C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Soc. coop. Amrita arl; Cesi Marta; Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. arl; Rollo Olga; Borrello Claudia; Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi; Marzo Luigi; Stasi Anna Maria; Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi; Castriota Maria Grazia; Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella; Azienda Agricola Spirido ss agr.; Impresa Agricola Stefania Stamerra; Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco; Simone Cosimo Antonio; Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (przedstawiciele: adwokaci L. Paccione, V. Stamerra)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Trybunałowi w celu orzeczenia w razie konieczności o legitymacji procesowej strony wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

1. **Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Niewystarczające i błędne uzasadnienie punktów 12–22 zaskarżonego postanowienia.**

Zaskarżone postanowienie zostało oparte na błędnym założeniu, że wnoszący odwołanie żądali stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. 2015 r., L 125, s. 36) w całości, a nie jej części precyzyjnie wskazanych w skardze inicjującej postępowanie w pierwszej instancji oraz w odpowiedzi na podniesiony przez Komisję zarzut niedopuszczalności.

2. Zarzut drugi: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne.

Zgodnie z zaskarżonym postanowieniem decyzja Komisji wprowadza środki wykonawcze przyjęte przez państwo włoskie w celu wyznaczenia strefy zakazanej *Xylella fastidiosa*. Tezie tej przeczy bezsporny fakt, że decyzja ta w sposób bezwzględnie wiążący klasyfikuje jako strefę zakazaną całą prowincję administracyjną Lecce, której granice terytorialne są wyznaczone na mapie.

3. Zarzut trzeci: Niezgodność z prawem pkt 25 w związku z pkt 21 zaskarżonego postanowienia: uzasadnienie wewnętrznie sprzeczne, błędne i oczywiście bezpodstawne.

Zgodnie z rozumowaniem Sądu z pkt 21 zaskarżonego postanowienia w celu dokonania oceny czy akt prawny zawiera środki wykonawcze, należy odnieść się do stanowiska osoby powołującej się na prawo do wniesienia środka odwoławczego. W pkt 25 zaskarżonego postanowienia Sąd odchodzi od takiego kryterium interpretacyjnego, ustosunkowując się negatywnie do kwestii legitymacji procesowej strony wnoszącej odwołanie.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne

Sąd stwierdził z jednej strony, że włoski Ministero delle Politiche Agricole przyjął w drodze rozporządzenia środki wykonawcze do art. 4, 6 i 7 decyzji Komisji, a z drugiej strony, zaprzecza sobie zauważając, że niektóre środki przewidziane w decyzji Komisji nie zostały ujęte w tym rozporządzeniu.

5. Zarzut piąty: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne

Punkt 24 zaskarżonego postanowienia nie uwzględnia rzeczywistej treści skargi inicjującej postępowanie w pierwszej instancji, w której wnoszący odwołanie zaskarżali art. 6 ust. 4 i art. 7 ust. 4 decyzji formułujący obowiązek korzystania z zabiegów fitosanitarnych zakazanych w rolnictwie ekologicznym. Obowiązek, który jest częścią środka niewymagającego wydania przepisów wykonawczych, powoduje bezpośrednio powstanie szkody po stronie wnoszących odwołanie, którzy z tego powodu ryzykują utratę certyfikacji ekologicznej.

6. Zarzut szósty: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne

W punktach 33 i 34 zaskarżonego postanowienia Sąd nie uwzględnił dowodów z dokumentów przedstawionych w trakcie postępowania, powołanych na okoliczność indywidualnych szkód poniesionych przez wnoszących odwołanie wskutek zaskarżonych środków.

7. Zarzut siódmy: Naruszenie prawa. Brak orzeczenia w przedmiocie szkody powstałej bezpośrednio wskutek zaskarżonych środków.

Sąd nie orzekł w przedmiocie obiektywnego zaistnienia szkody poniesionej przez skarżące przedsiębiorstwa bezpośrednio wskutek zastosowania przyjętych przez Komisję środków niewymagających wydania przepisów wykonawczych, które były przedmiotem skargi.